

Tanco els ulls i m'imagino que estic al pati de l'escola on acabo de veure una persona que es frega el genoll amb les mans. Segur que s'ha fet mal i intenta alleujar el dolor amb aquest gest. Cert és que amb aquesta acció, hom intenta calmar-se davant d'una sensació molesta a alguna part del cos.

Quan tenim mal de cap, ens passem les mans pel front o pels costats del cap fins arribar a intentar controlar o sentir menys el pes del dolor.

Les mans són sinònim de cura, de salut i d'esperança. Tots ho hem comprovat.

Els fiets, fins i tot els que són molt petits, saben que el primer que els cura els mals, són les mans de la mare, pare o persona de vicle, avis, i mestres. Més endavant descobreixen les pròpies mans. Als nadons, jugar amb les mans, mostrar-les, les mans, com ballen davant els ulls, els provoquen reconeixement i benestar, sobretot quan són capaços d'agafar les mans dels altres amb les seves tan petites.

La imatge simbòlica de la mà o de les mans és potent en campanyes de conscienciació envers la solidaritat, l'educació, la salut i fins i tot en la política: donar-se la mà, com a símbol d'acord, de pacte, de pau social que tots reconeixem en entorns polítics o veïnals; així com també ho significa pel cristianisme i d'altres tradicions religioses. El fet de posar-se les pròpies mans al cor per mostrar la nostra emoció o felicitat. També usem les mans per saludar o per acomiadar.

Per tant, la mà, és el símbol universal d'amistat, d'amor, de confiança, de seguretat i protecció. Sentir la mà de l'enamorat/a quan embolcalla la teva. Oferir una mà quan algú necessita ajuda. Recordem l'expressió: "Vols que et doni una mà amb això??". Passar la mà pel llom del nostre moix o ca i entendre amb la seva expressió, com es rep la carícia de la mà. Abraçar l'esquena de l'altre i passar-hi les mans o sentir-les quan algú t'abraça a tu...i tantes altres situacions se'ns poden presentar si ens aturem a pensar-hi! L'obertura de les mans vol dir que estem a disposició envers l'altre; que hi som pels altres. A les escoles, l'aprenentatge del símbol i poder de la mà hi és present des dels inicis, sobretot abans d'aprendre a escriure o expressar-se d'altra manera, l'alumnat reconeix la seva mà d'entre moltes a les decoracions de les aules o passadissos i les solen assenyalar perquè els familiars les vegin.

Prest començarà el curs...tot i que aquests dies encara estem gaudint de les Festes de la Mare de Déu de Gràcia a Maó i tal vegada per això, he pensat molt en el poder de les mans. Molts de nosaltres, haurem tocat cavalls aquests dies i ells hauran agraït el nostre gest. Aprofitem avui, almenys després d'haver llegit aquest escrit, per valorar el poder de les mans i així, estar predisposats a apropar-nos més als altres, deixant els mòbils de banda, acompanyant quan farem aquest moviment de "parlar" amb les mans d'una mirada atenta,

acollint al que s'atraca a nosaltres o al que tenim al davant. La convivència va d'això, de veure, percebre i acollir a l'altre amb tot el que du, així com nosaltres també aportem tot el que som. A mi em resulta necessari i esperançador.

Donem una mà d'ajuda sempre que sigui possible; donem la mà al que vindrà; "curem", en el sentit de "tenir cura de" amb la mà; saludem sempre amb la mà i... allà hi haurà tot el que hi ha d'haver.

Bon curs, comunitats educatives!